

Fricz Tamás - Nem az oroszok iránti szerelemről van szó!

2014 január 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az álbololdal látványos támadást intézett az Orbán-kormány ellen a paksi atomreaktor-bizvitésről szóló magyar–orosz megállapodás miatt, ami önmagában már azért is – finoman szólva – álságos, mert 2010 előtt is az oroszok általi bizvítés hívei voltak.

De a nyilvánvalóan a kampány által „ihletett” támadás több sebből is vérzik.

Az ellenzék az „oroszoknak, Putyinnak való lefekvésről”, „a magyar érdekek elárulásáról” (hmm, mondják ezt ?k), „antidemokratikus döntésről” beszél, s már felvetették a népszavazás lehetőségét is. Miután a lapok már elég sokat és elég alaposan írtak a szerződés és a [gigaberuházás gazdasági körülményeiről](#), jómagam ezúttal a vita politikai részével foglalkoznék.

Először is világosan le kell szögezni, hogy a modern parlamenti demokráciákban a szabadon választott, mindenkori kormány felelőssége és kötelessége, hogy a kormányzati gazdaságpolitikát kialakítsa, a gazdasági stratégiáról döntsön, s az ország érdekeire való tekintettel a legjobb belátása szerint kössön beruházási szerződéseket más országokkal, többek között például a paksi atomerőmű két új reaktorral való bővítéséről is. Ez tehát a kormány szuverén joga, minden ellenzéki, álbaloldali hablaty ellenére is.

A kormányok iránti bizalom – különleges eseteket leszámítva, mint a 2006-os szödi beszéd és az azt követő tüntetések, valamint az akkori kormányfő totális bizalomvesztése – négy évre szól, s ha a választók négy év után úgy látják, hogy a kormány rossz döntéseket hozott és hátrányos szerződéseket kötött más országokkal, akkor annak rendje és módja szerint a következő választásokon leváltják a hatalomból.

Tény az is, hogy a kormány az Országgyűlés elé viszi a megállapodástervezetet, s az ellenzéknek módja lesz arra, hogy a parlamenti vitában kifejtse véleményét a keretszerződésről és annak lehetséges hatásairól. Nézeteit a nyilvánosság elé tárhatja és érvelhet azok mellett. Így, azt gondolom, nem sérül a demokrácia, nem beszélve arról, hogy a parlament dönteni fog a nagyberuházásról.

Másodszor, az „oroszoknak való lefekvés” vádja egyfelől hiteltelen, másfelől megalapozatlan, s tudatosan nem akarja megérteni a döntés lényegét. Hiteltelen, mert a „nagy” Szovjetunió irányítása alatt álló MSZMP utódpartjaként ilyen vehemens oroszellenes narratívát követni ab ovo nevetséges, de ráadásul még 2006-tól 2009-ig is [arról beszélt Gyurcsány, Bajnai és Mesterházy, hogy a paksi bővítés elkerülhetetlen](#) és azt leginkább az oroszokkal kellene elvégeztetni.

Megalapozatlan, mert a szerz?déstervezetr?l eddig szerzett információk alapján a beruházási konstrukció el?nyösnek látszik. (Az orosz fél tízmilliárd eurós hitelt ad a b?vítésre, ezt harminc év alatt kell törleszteni, a két új atomer?m? hazai tulajdonba kerül, s a beruházásban 40 százalékban magyar vállalkozók vesznek részt, ami tízezer új munkahelyet jelenthet stb.) Ráadásul a Roszatom „hozzáértése” nem lehet kétséges, jelenleg 14 országban építenek vagy kezdenek építeni reaktorokat, Finnország éppen most köt velük szerz?dést. Szóval ez azért nem is olyan „ro(s)sz atom”.

Természetesen vannak bizonytalanságok a 2023 után érvényesíthet? árral és a megtérüléssel kapcsolatban, de vajon látott valaki piacgazdaságban olyan harminc évre szóló projektet, amelynek minden eleme el?re, el?nyösen k?be véshet? és garantált a haszon? (Talán csak Horn Gyulánál volt ilyen, aki a magyar stratégiai, közszolgáltató állami cégeket a kilencvenes években úgy adta el külföldi multiknak nagyon el?nytelenül, hogy még garantált is hozzájuk nyolcszázalékos biztos profitot. Így könny?.)

S végül az ellenzék nem kívánja megérteni a magyar–orosz megállapodás mögött meghúzódó gazdaságfilozófiát. Ennek lényege az, hogy egy olyan közepes nagyságú ország, mint Magyarország, akkor teszi helyesen, ha nem egy hatalmi centrumhoz köt?dik, hanem gazdasági kapcsolatai variábilisak, sokszín?ek, szuverének, s így kell? mozgásteret van az ország szempontjából optimális döntések meghozatalához.

A magyar–orosz megállapodás nem szeretet kérdése, nem lefekvés és seggnyalás kérdése; ez a döntés nem az ideológiák, értékek, hanem a gazdasági racionalitás és pragmatizmus kérdéskörébe tartozik, ott kell értelmezni és nem máshol. Mert ha nem így lenne, akkor az ellenzéknek már régen arról is kellene kiabálnia, hogy az Egyesült Államok „lefeküdt” Kínának. És Szaud-Arábiának. Vagy Németország Oroszországnak. Vagy az EU Kazahsztánnak. Ugyan már!

Éppen ezért a [márciusban újra meginduló Békemenet](#) természetesen nem az oroszokkal kötött szerz?dés megvédésére irányul majd, mert az egy gazdasági döntés, amellyel kapcsolatban legfeljebb annyit mondhatunk, hogy bízunk a döntés ésszer?ségében.

A Békemenet ezzel szemben egy olyan kormány melletti demonstrációról szól, mely kormány továbbra is kiáll a civilek által fontosnak tartott értékek mellett, mint a nemzeti szuverenitás, a polgári szabadság, a demokrácia és a közjó.

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló